

EUROOPAN PARLAMENTTI

2004

2009

Istuntoasiakirja

24.1.2008

B6-0059/2008

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

neuvoston ja komission julkilausumien johdosta

työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti

esittäjä(t): Guido Sacconi, Alejo Vidal-Quadras, Lena Ek, Liam Aylward,
Rebecca Harms, Roberto Musacchio ja Johannes Blokland

ilmastonmuutosta käsittelevän väliaikaisen valiokunnan puolesta

ilmastonmuutosta käsittelevän Balin konferenssin tuloksista (COP 13 ja
COP/MOP 3)

Euroopan parlamentin päätöslauselma ilmastonmuutosta käsittelevän Balin konferenssin tuloksista (COP 13 ja COP/MOP 3)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen (UNFCCC) osapuolten 13. konferenssin (COP 13) ja osapuolten kolmannen konferenssin, joka toimii Kioton pöytäkirjan osapuolten (COP/MOP 3) kokouksena Balilla, Indonesiassa 3.–15. joulukuuta 2007,
  - ottaa huomioon Hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) Valenciassa Espanjassa 17. marraskuuta 2007 julkistaman neljännen arviointiraportin päätelmät,
  - ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa ilmastonmuutoksesta ja erityisesti 15. marraskuuta 2007 annetun päätöslauselman maailmanlaajuisen ilmastonmuutoksen rajoittamisesta kahteen celsiusasteeseen – Balin ilmastonmuutoskonferenssia (COP 13 ja COP/MOP 3) edeltävät ja sen jälkeiset toimet¹,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon Hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin neljännen arviointiraportin, jossa vahvistetaan, että ilmastonmuutoksen nopeutuminen johtuu ihmisen toiminnasta ja sillä on jo vakavia maailmanlaajuisia seurauksia,
- B. ottaa huomioon, että Balin toimintasuunnitelmassa hyväksytään IPCC:n neljännessä arviointiraportissa esitetty havainto, että maailmanlaajuinen lämpeneminen on kiistatonta ja että päästöjen tuntuvan vähentämisen viivästyminen haittaisi mahdollisuuksia alempien vakautustasojen saavuttamiseen ja lisäksi entistä rajumpien ilmastonmuutosvaikutusten riskiä,
- C. ottaa huomioon, että moniin maailman alueisiin on jo kohdistunut maapallon keskilämpötilojen nousun vaikutuksia, ja ottaa huomioon viimeisimmät tieteelliset todisteet, jotka viittaavat siihen, että EU:n sopima pitkän aikavälin tavoite ilmaston lämpenemisen rajoittamisesta kahteen celsiusasteeseen esiteolliseen aikaan verrattuna ei riitä ilmastonmuutoksen merkittävien kielteisten vaikutusten välttämiseksi,
- D. toteaa, että ilmastonmuutos on pitkän aikavälin ongelma ja että lyhyen aikavälin toimet eivät yksin riitä myönteisten ilmastovaikutusten aikaansaamiseen; pitää ilmastojärjestelmän kannalta ratkaisevana varmistaa, että maailmanlaajuisen päästöjen huippu ajoittuu seuraavan 10–15 vuoden ajalle,
- E. katsoo, että teollisuusmaat ovat suurelta osin vastuussa kasvihuonekaasupäästöjen kertymisestä ilmakehään; ottaa huomioon, että entistä epävakaamman ilmaston vaikutukset ovat suurimmat köyhimmissä maissa ja väestöissä,

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0537.

- F. katsoo, että laaja kansainvälinen sopimus päästöjen vähentämiseen liittyvistä pitkän aikavälin tavoitteista on ehdottoman välttämätön, jotta saataisiin varmuus vähän kasvihuonekaasupäästöjä aiheuttaviin teknologioihin ja energiatehokkuuteen ja kestävään metsänhoitoon kohdistuvista investoinneista ja jotta voitaisiin välttää investoinnit ei-yhteensopivaan energiainfrastruktuuriin,
1. pitää myönteisenä, että osapuolet päättivät Balin konferenssissa käynnistää UNFCCC:n yhteydessä viralliset neuvottelut kansainvälisestä ilmastopimuksesta vuoden 2012 jälkeistä kautta varten pyrkien sopimuksen ja päätöksen tekemiseen Kööpenhaminassa vuonna 2009 pidettävässä osapuolten viidennessätoista konferenssissa;
  2. toteaa tyytyväisenä, että Balin toimintasuunnitelmassa on selvä aikataulu, sopimuksen tekemisen määräajaksi on asetettu vuosi 2009, ja siinä viitataan neuvotteluissa käsiteltäviin pääkysymyksiin, ja uskoo, että toimintasuunnitelma muodostaa siten hyvän perustan neuvotteluprosessille;
  3. toistaa, että itse sopimuksen olisi perustuttava UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan pääperiaatteisiin ja -mekanismeihin ottaen huomioon yhteinen vastuu ja eriytyvät velvollisuudet ja että sen olisi perustuttava myös 15. marraskuuta 2007 annetun päätöslauselman 2 kohdassa yksilöityihin elementteihin;
  4. pitää liitteeseen I kuuluvien maiden ja siihen kuulumattomien maiden välisen jäykän erottelun loppumista yhtenä Balin toimintasuunnitelman merkittävimmistä saavutuksista;
  5. korostaa EU:n Balin konferenssissa omaksumaa rakentavaa ja johtavaa asemaa, joka edesauttoi merkittävästi neuvottelujen onnistumista; tukee aktiivisen roolin jatkamista tulevissa neuvotteluissa ja edellyttää, että Euroopan parlamentti on hyvin tiiviisti mukana näissä neuvotteluissa;
  6. pitää myönteisenä, että osapuolet tunnustivat IPCC:n neljännen arviointiraportin antavan toistaiseksi kattavimman ja arvovaltaisimman näkemyksen ilmastonmuutoksesta ja se tarjoaa integroidun tieteellisen, teknisen ja yhteiskunnallis-taloudellisen näkökulman merkittäviin kysymyksiin, ja kannustaa hyödyntämään siinä olevia tietoja kansallista ilmastonmuutospolitiikkaa kehitettäessä;
  7. pitää valitettavana, että Balin toimintasuunnitelmassa ei kyetty tekemään yksiselitteisiä tiedeviittauksia kasvihuonekaasujen tarvittavan vähentämisen yhteydessä; pitää kuitenkin myönteisenä, että Kioton pöytäkirjan osapuolet myönsivät, että teollisuusmaiden on kyettävä ryhmänä vähentämään päästöjään 25–40 prosenttia vuoden 1990 tilanteeseen verrattuna;
  8. toistaa, että teollisuusmaiden – myös niiden, jotka eivät ole vielä ratifioineet Kioton pöytäkirjaa – on oltava johtavassa asemassa ilmastonmuutoksen maailmanlaajuisessa torjunnassa ja sitouduttava vähentämään päästöjään vuoteen 2020 mennessä vähintään 30 prosentilla ja vuoteen 2050 mennessä 60–80 prosentilla vuoden 1990 tasosta;
  9. pitää myönteisenä, että useimmat kehitysmaat omaksuivat rakentavan asenteen neuvotteluissa ja sitoutuivat kestävä kehityksen yhteydessä kansallisesti asianmukaisesti

hillitsemistoimiin, joita tuetaan teknologialla, rahoituksella ja kapasiteetin kehittämisellä ja jotka ovat mitattavissa, raportoitavissa ja todennettavissa;

10. korostaa, että kaikilla kehitysmailla on oikeus kestäväan talouskehitykseen; korostaa, että Euroopan unionin ja muiden teollistuneiden kansakuntien on autettava kehitysmaita kestäväan tekniikan kehittämisessä;
11. muistuttaa, että maailmanlaajuisten pyrkimysten uskottavuus ja tehokkuus edellyttävät kaikilta osapuolilta tuntuvampia, mitattavissa, raportoitavissa ja todennettavissa olevia sitoumuksia;
12. katsoo, että sitoumuksissa olisi – mikä merkitsee innovaatiota Kioton pöytäkirjaan verrattuna – otettava huomioon kehitysmaiden erilainen tilanne ja että nousevien talouksien olisi hyväksyttävä päästöjen vähentäminen kehitysasteen, talouden alakohtaisen rakenteen, päästöjenvähennyspotentiaalın sekä teknisten valmiuksien ja rahoituskyvyn mukaisesti;
13. katsoo, että Kioton pöytäkirjan nykymekanismeissa on tilaa innovaatioille kehittyvien ja nousemassa olevien kumppaneiden sitoumuksia ja tavoitteenasettelua varten, jotta sitoumukset olisivat kunkin maan tarpeiden ja kapasiteetin mukaisia ja edellyttäen, että ne ovat mitattavissa, raportoitavissa ja todennettavissa;
14. pitää myönteisenä päätöstä toteuttaa useita poliittisia lähestymistapoja ja kannustimia käsittäviä menetelmäkysymyksiä koskeva työohjelma, jolla pyritään vähentämään kehitysmaiden metsähakkuista ja metsien tilan huonontumisesta aiheutuvat päästöt, samalla kun otetaan tasapainoisesti huomioon metsien moninaiset tehtävät ja edut elävän luonnon monimuotoisuuden arvojen, ekosysteemien toiminnan ja paikallisen toimeentulon kannalta; pitää lisäksi myönteisenä, että osapuolia kannustettiin tukemaan kapasiteetin kehittämistä, antamaan teknistä tukea ja toteuttamaan toimia, kuten pilottihankkeita, jotka kohdennetaan metsähakkuista edistäviin tekijöihin ja luonnonvarojen kestäväan hyödyntämisen tukemiseen;
15. pitää sopeutumisrahaston hallinnointia tehokkaalla ja avoimella tavalla koskevaa päätöstä myönteisenä, koska sillä varmistetaan rahaston toiminnan käynnistyminen Kioton pöytäkirjan ensimmäisen sitoumuskauden varhaisessa vaiheessa;
16. pitää myönteisenä päätöstä strategisen ohjelman käynnistämisestä, jotta voidaan lisätä investointeja hillitsemisen ja sopeutumisen mahdollistavan tekniikan kehittämiseksi ja siirtämiseksi kehitysmaihin ja sen hyödyntämiseksi niissä, ja pitää myönteisenä, että teknologian siirtojen asiantuntijaryhmä sai tehtäväkseen arvioida varojen käytön ja saatavuuden puutteita ja esteitä;
17. katsoo, että tehokkaampia ja halvempia energiatekniikoita koskeva tutkimus, kehittäminen ja demonstrointi olisi asetettava ensisijaiseksi asiaksi; edellyttää hallituksilta, teollisuudelta, tutkijayhteisöltä ja kansalaisyhteiskunnalta tiivistä yhteistyötä;
18. katsoo, että seuraavassa Poznanissa pidettävässä konferenssissa/osapuolten kokouksessa olisi keskityttävä kehitysmaihin, ja edellyttää siksi vakavia pyrkimyksiä, jotta

metsähakkuiden välttämistä ja kestävänsä metsänhoidon edistämistä koskevien kannustimien, sopeutumisen rahoittamisen sekä ympäristöystävällisen tekniikan hyödyntämisen ja kehitysmaihin siirtämisen suhteen saavutettaisiin todellista edistymistä;

19. vaatii kehittämään EU:n politiikan yhteydessä merkittäviä ja ennakoitavissa olevia rahoitusvälineitä, joilla autetaan kehitysmaita sopeutumaan ilmastonmuutoksen vaikutuksiin ja vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä; muistuttaa, että nykyisten ja tulevien ilmastoos koskevien rahoitusvälineiden todellisia vaikutuksia kehitysmaihin on seurattava tiiviimmin ja kriittisesti; katsoo, että puhtaan kehityksen mekanismia olisi uudistettava, jotta sen potentiaalia voitaisiin hyödyntää täysimääräisesti sitomuskaudella 2008–2012;
20. korostaa, että EU:n kehitysyhteistyöpolitiikasta ja kehitysavusta on tehtävä pikaisesti ympäristöystävällisempää ja että sitä olisi toteutettava vesittämättä EU:n ympäristöpolitiikkaa ja ilmastonmuutosta hillitsevää politiikkaa; pitää alan hyvin hidasta edistymistä valitettavana ja kehottaa EU:n johtoa asettamaan ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja ilmastonmuutokseen sopeutumisen EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan painopistealoksi;
21. korostaa, että kehitysmaiden on Balin toimintasuunnitelman uskottavuuden säilyttämiseksi sitouduttava pikaisesti tekemään ilmastoalan kumppanuuksia Kiinan ja Intian kaltaisten nousevien talouksien kanssa ja edistääkseen siten tiivistä yhteistyötä energiapolitiikan uudistamisessa, kapasiteetin kehittämisessä ja energiatehokkuuteen ja vähäpäästöiseen teknologiaan tehtävien investointien edistämässä;
22. pitää valitettavana, että ei kyetty antamaan selkeää viittausta tarpeeseen sopia ilma- ja meriliikenteen sitovista päästövähennyksistä; toteaa, että Balin valtuudet eivät sulje pois ilma- ja meriliikenteen sitovia toimia; vaatii uudelleen ilma- ja meriliikenteen päästöjen sisällyttämistä vuoden 2012 jälkeisellä kaudella kansainvälisiin kasvihuonekaasujen vähentämissitoumuksiin UNFCCC:n valvonnassa, sillä ICAO ja IMO eivät ole kyenneet käsittelemään asiaa tehokkaasti;
23. korostaa, miten tärkeää on saada kaikki kansainvälisen kaupan merkittävät alat sitoutumaan kaikkiin maailmanlaajuisiin ilmastositoumuksiin ja vertailuarvoihin, jotta voidaan taata, että ilmastonmuutosta koskevat maailmanlaajuiset tavoitteet voidaan saavuttaa ja kilpailun maailmanlaajuinen vääristyminen voidaan estää;
24. edellyttää EU:n biopolttoainepolitiikan pikaista uudelleen tarkastelemista, jossa korostetaan erityisesti kunkin biopolttoaineen kestävyyttä koko elinkaaren ajan kasvihuonekaasupäästöjen vähenemisen kannalta; tähdentää, että biopolttoainestrategioita yhtenä energiavaihtoehtona kehitettäessä ja toteutettaessa olisi aina otettava täysipainoisesti huomioon mahdolliset kielteiset ympäristövaikutukset ja yhteiskunnalliset ja taloudelliset vaikutukset ja suojauduttava niiden varalta; pyytää siksi komissiota ehdottamaan lujia standardeja ja selkeitä kriteereitä biopolttoainetuotantoa varten;

25. korostaa odottavansa komissiolta ja yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkealta edustajalta Eurooppa-neuvoston kesäkuussa 2007¹ pyytämää selontekoa ilmastonmuutoksen vaikutuksista kansalliseen turvallisuuteen; korostaa, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä tärkeimpiin aloihin, kuten hillitsemiseen, sopeutumiseen ja ilmastonmuutosnäkökulman sisällyttämiseen kaikkeen politiikkaan, koska ilmastonmuutos saattaa olla merkittävä tekijä köyhimpien maiden olojen epävakautuessa;
26. on tietoinen tulevien neuvottelujen aiheuttaman haasteen mittavuudesta ja edellyttää, että ilmastopolitiikasta tulee EU:n kolmansien maiden, alueellisten sopimusten ja talousjärjestöjen kanssa ylläpitämien ulkosuhteiden painopisteala ja päätekijä; kehottaa lisäksi vuosien 2008 ja 2009 neljää puheenjohtajavaltiota (Slovenia, Ranska, Tšekin tasavalta ja Ruotsi) tiedottamaan Euroopan parlamentille ilmastopolitiikkaa koskevista tavoitteista sekä raportoimaan säännöllisesti yhdessä komission kanssa neuvotteluissa saavutetusta edistyksestä;
27. kehottaa yhtäläisten lähtökohtien toistaiseksi puuttuessa komissiota kartoittamaan teollisuuden mahdollisuuksia tehostaa taloudellista potentiaaliaan kehittämällä innovoivaa ympäristöystävällistä teollisuutta;
28. kehottaa kaikkia asiaa käsitteleviä pysyviä ja väliaikaisia parlamentin valiokuntia ja valtuuskuntia tekemään tiivistä yhteistyötä ilmastonmuutoskysymysten yhteydessä, jotta kyetään takaamaan johdonmukainen ja yhteen sovitettu lähestymistapa kaikessa politiikassa, eli ympäristö-, teollisuus-, energia-, liikenne-, maatalous-, tutkimus- ja kehitysyhteistyöpolitiikassa ja erityisesti kauppa- ja investointipolitiikassa sekä muissa ilmastonmuutostavoitteita koskevissa aloitteissa; vaatii ilmastonmuutoskysymysten ottamista säännöllisesti esille parlamenttien välisten valtuuskuntien tasolla ja transatlanttisen lainsäädäntövuoropuhelun yhteydessä;
29. tunnustaa, että EU-neuvottelujen uskottavuus riippuu siitä, miten onnistumme omissa päästöjen vähentämissäpyrkimyksissämme ja vähäpäästöisen teknologian kehittämisessä ja siirtämisessä muihin maihin; vaatii siksi jokaisen tason – paikallisen, kansallisen ja EU:n tason – politiikkaa ja toimia, joilla varmistetaan, että EU saavuttaa tavoitteekseen asettaman kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen ainakin 30 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2020 mennessä edellyttäen, että muut kehittyneet maat sitoutuvat vastaaviin päästövähennyksiin ja taloudellisesti pitemmälle edenneet kehitysmaat antavat vastuutaan ja kykyään vastaavan panoksen; tukee EU:n antamaa sitoumusta, joka ei riipu maailmanlaajuisen sopimuksen aikaansaamisesta vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskien ja jonka mukaan kasvihuonekaasujen päästöjä vähennetään ainakin 20 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2020 mennessä; edellyttää toimia, joilla tuetaan sekä kansallisen tason että EU:n tason rahoituksen lisäämistä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevaa tutkimus- ja kehitystyötä sekä innovaatioita varten;
30. kehottaa EU:ta käyttämään vaikutusvaltaansa kansainvälisen areenan merkittävänä toimijana ja kehittyvän maailman kumppanina, jotta kansainvälisellä tasolla asetettaisiin johdonmukaisia ilmastonmuutostavoitteita;

---

¹ Kesäkuussa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät, 41 kohta.

31. korostaa lähinnä teollistuneiden maiden historiallista vastuuta kasvihuonekaasujen suurimpina aiheuttajina ja edellyttää niiltä siksi tiukempaa sitoutumista, jolla vältetään ja rajoitetaan luonnonmullistuksia ja yhteiskunnallisia häiriöitä, joita ilmenee, mikäli maailmanlaajuisista lämpenemistä ei onnistuta rajoittamaan;
32. ottaa huomioon, että Yhdysvaltojen hallinto aikoo kutsua koolle maailman suurimpien päästöjen aiheuttajien viisi kokousta; vaatii komissiota ja asianosaisia jäsenvaltioita asettamaan osallistumisensa ehdoksi sen, että kokouksen isännöijät tekevät konkreettisia ehdotuksia lyhyen aikavälin päästöjä vähennystavoitteista, jotka ovat UNFCCC:n päämäärien ja tavoitteiden mukaisia; edellyttää, että maailman suurimmat päästöjen aiheuttajat sovittavat toimensa yhteen UNFCCC:n toimien kanssa;
33. toteaa, että Poznanissa pidettävä konferenssi/osapuolten kokous ajoittuu yksiin Eurooppa-neuvoston kokouksen kanssa; kehottaa neuvostoa muuttamaan Eurooppa-neuvoston kokouksen aikataulua, jotta valtion- ja hallitusten päämiehet pystyvät osallistumaan COP/MOP:iin ja kyetään varmistamaan, että hallitukset antavat täyden huomionsa COP/MOP:lle;
34. on vakuuttunut siitä, että näiden tavoitteiden saavuttamiseksi pitää saada tiedotusvälineet mukaan, sillä ne ovat ratkaisevassa asemassa luotaessa koko väestön keskuudessa välttämätöntä laajaa tietoisuutta lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä odotettavissa olevista muutoksista;
35. uskoo Balilla eri puolilta maailmaa tulleiden kansanedustajien kanssa käytyjen keskustelujen mukaisesti, että Euroopan parlamentti voi ottaa ja sen on otettava merkittävä asema ilmastonmuutosta käsittelevän parlamenttien välisen pysyvän foorumin koordinaattorina; kehottaa siksi asianosaisia parlamentin elimiä harkitsemaan tätä mahdollisuutta;
36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen sihteeristölle ja pyytämään, että se välitetään kaikille Euroopan unioniin kuulumattomille sopimuspuolille ja kyseisen sopimuksen tarkkailijoille.